

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 11 0 U 036127 24 U
Dana, 14.06.2024. godine

Okružni sud u Banjoj Luci po sudiji pojedincu Stamenić Darku uz sudjelovanje Balaban Svjetlane, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Udruženja građana "Borba protiv korupcije BiH" Transparency International Bosne i Hercegovine, Banjaluka, ulica Krfska 64e (u daljem tekstu: tužilac), radi poništenja rješenja broj: 01-10-6/24 od 16.02.2024. godine, Komisije za žalbe Republike Srpske, ulica Bana Lazrevića broj 7 (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu rješavanje sukoba interesa, donio je dana 14.06.2024. godine, sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom, odbačena je žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Republičke komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske broj: 02-226-S/23-15 GJ od 27.12.2023. godine, kojim je odlučeno da se Župljanin Slobodan nije nalazio u sukobu interesa.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac osporeni akt pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i nepravilne primjene materijalnog prava, kako to proizlazi iz navoda tužbe. U tužbi ističe da tuženi nije pravilno primijenio Zakon o sprječavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske i ZOUP, ukazujući da je Župljanin Slobodan u toku 2022. godine, istovremeno bio savjetnik Predsjednika Republike Srpske i Predsjednik udruženja „Organizacije starješina vojske Republike Srpske“ koja se finansira iz budžeta Republike Srpske, u iznosu većem od 100.000,00 KM. Uprkos tome takav zahtjev je odbijen, odnosno utvrđeno je da se imenovani ne nalazi u sukobu interesa. Smatra da ima svojstvo stranke u ovom postupku u skladu sa članom 38. ZOUP, bez obzira na član 16. stav 1. navedenog zakona koji podnosiocu inicijative ne daje svojstvo stranke u postupku koji se vodi po podnesenoj inicijativi, što je smatra nezakonito. Mišljenja je da je rješenje Komisije manjkavo, jer u sve činjenice i okolnosti nisu potpuno i pravilno utvrđene, a što je osnov za donošenje pravilnog i zakonitog rješenja. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu u kojem navodi da je 10.04.2023. godine, zaprimljena inicijativa tužioca za utvrđivanje sukoba interesa Župljanin Slobodana, koji je prema navodima iz inicijative u toku 2022. godine, istovremeno obavljao funkciju savjetnika Predsjednika Republike Srpske i funkciju predsjednika Udruženja „Organizacije starješina Republike Srpske“, koja se u 2022. godine, finansirala iz budžeta Republike Srpske, u iznosu većem od 100.000,00 KM. Međutim, prvostepena komisija je dana 10.07.2023. godine, donijela zaključak kojim je inicijativa tužioca odbačena, pa je protiv zaključka tužilac izjavio žalbu, koja je rješenjem tuženog od 01.09.2023. godine, uvažena i time poništen zaključak Komisije, čime je predmet vraćen na

ponovni postupak i odlučivanje. U ponovnom postupku, Komisija je rješenjem od 27.12.2023. godine, utvrdila da se Župljanin Slobodan ne nalazi u sukobu interesa. Protiv ovog rješenja tužilac je izjavio žalbu, koja je osporenim aktom odbačena kao izjavljena od strane neovlašćenog lica. U vezi s tim, ukazuje se na član 16. stav 1. Zakona o spriječavanju sukoba interesa u organima vlasti RS, te ističe da je tužilac samo inicijator ovog postupka, a ne i stranka tako da ne može ulagati pravne lijekove, u konkretnom slučaju žalbu, jer žalbu može izjaviti samo lice protiv kojeg se taj postupak vodio. Ovakav stav je zauzet u brojnim odlukama Okružnog suda u Banjaluci i presudi Vrhovnog suda broj: 11 0 U 032152 23 Uvp od 21.03.2024. godine. Stoga se u cjelosti ostaje kod osporenog akta, uz prijedlog da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresovano lice Župljanin Slobodan u odgovoru na tužbu navodi je tužba bez osnova i ističe da niti jednog dana nije bio u sukobu interesa, kako se to neosnovano navodi u tužbi, cijeneći pri tome navode koje iznio u aktu od 15.11.2023. godine, koji je dostavljen Republičkoj komisiji za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske. Oспорava legitimitet tužioca za podnošenje inicijative, a i tužbe, te predlaže da se tužba odbije.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30. Zakona o upravnim sporovima (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor tuženog, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je dana 10.04.2023. godine, tužilac podnio inicijative za utvrđivanje sukoba interesa Župljanin Slobodana navodeći da je u periodu od januara 2020. godine do oktobra 2022. godine, bio savjetnik Predsjednika Republike Srpske, a istovremeno Predsjednik Udruženja „Organizacija starješina vojske Republike Srpske“, koja se u 2022. godini, finansirala iz budžeta Republike Srpske u iznosu većem od 100.000,00 KM. Rješavajući u tom zahtjevu Republička komisija je zaključkom od 10.07.2023. godine, odbacila inicijativu, pa je protiv istog tužilac izjavio žalbu, koja je uvažena rješenjem tuženog od 21.09.2023. godine, nakon čega je u ponovnom postupku Republička komisija rješenjem od 27.12.2023. godine, utvrdila da se Slobodan Župljanin savjetnik Predsjednika RS u periodu od 2020. godine do 2022. godine, nije nalazio u sukobu interesa. Protiv ovog rješenja tužilac je izjavio žalbu, koja je osporenim aktom odbačena kao izjavljena od neovlašćenog lica. U obrazloženju osporenog akta se navodi istorijat postupka, utvrđeno činjenično stanje, kao i sadržina člana 16. stav 1. i člana 17. stav 1. Zakona o spriječavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 73/08 i 52/04). U konkretnom slučaju, žalbu je podnio pokretač inicijative (tužilac), koji u ovom postupku nema svojstvu stranke, u smislu člana 16. stav 1. navedenog zakona, pa samim time nije ni ovlašćen da ulaže pravne lijekove, u konkretnom slučaju žalbu na rješenje Republičke komisije od 27.12.2023. godine. Ovakav stav zauzet je u brojnim presudama Okružnog suda u Banjaluci, zbog čega je i odlučeno kao u dispozitivu osporenog akta.

Osporeni akt je pravilan i zakonit.

Odredbom člana 2. stav 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 73/08 i 52/14, u daljem tekstu: Zakon), propisano je da sukob interesa postoji u situacijama u kojima izabrani predstavnik, nosilac izvršne funkcije ili savjetnik ima privatni interes koji je takav da može uticati ili izgleda da može uticati, na nepristrasno i objektivno vršenje njegove dužnosti, a stavom 2. istog člana, propisano je da privatni interes izabranog predstavnika, nosioca izvršne funkcije, ili savjetnika uključuje bilo koju prednost za

njega ili njegovu porodicu i druga lica, ili organizacije sa kojima je on imao ili imao poslovne, političke i druge veze, dok je odredbom člana 3. stav 1. zakona, propisano da su izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici u obavljanju javne funkcije, dužni da se ponašaju savjesno i odgovorno, zakonito, nepristrasno i jasno, i da se pridržavaju principa odgovornosti, poštenja, savjesnosti, otvorenosti i vjerodostojnosti, kao i da se pridržavaju etike poziva i funkcije koju obavljaju, te je stavom 2. tog člana, propisano da u obavljanju javne funkcije izabrani predstavnici, nosioci izvršnih funkcija i savjetnici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa.

Nadalje, odredbom člana 16. stav 1. navedenog Zakona, propisano je da Komisija pokreće postupak za utvrđivanje postojanja sukoba interesa, po vlastitoj inicijativi ili na inicijativu nekog fizičkog ili pravnog lica, koju ocijeni osnovanom, a članom 17. stav 1., propisano je da se protiv prvostepene odluke Komisije, žalba može izjaviti Komisiji za žalbe, dok je stavom 6. istog člana, propisano da se protiv konačnog rješenja Komisije za žalbe može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

U konkretnom slučaju, tužilac je 10.04.2023. godine, podnio prijavu Republičkoj komisiji za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, protiv Župljanin Slobodana, zbog postojanja sukoba interesa, u smislu člana 6. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, iz razloga poblize navedenih u daljnjem tekstu, čime je u smislu člana 16. stav 1. zakona, inicirao postupak normiran Zakonom o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske.

Nakon toga je Republička Komisija za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, provela postupak u skladu sa članom 16. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske i donijela rješenje broj: 02-226-S/23-15 GJ od 27.12.2023. godine, kojim je odlučeno da se Župljanin Slobodan ne nalazi u sukobu interesa.

Protiv ovog rješenja tužilac, kao inicijator postupka izjavio je žalbu, koja je osporenim aktom odbačena kao izjavljena od strane neovlašćenog lica, u smislu člana 224. stav 1. ZOUP, uz obrazloženje da tužilac nema status stranke u ovom postupku, već je samo inicijator postupka, shodno članu 16. stav 1. navedenog zakona, tako da ne može ulagati pravne lijekove, odnosno žalbu.

Ovakvo odlučivanje tuženog je pravilno i zakonito, iako je odluka po žalbi trebalo biti donesena u formi zaključka, a ne rješenja, iz razloga što se postupak utvrđivanja postojanja sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, pokreće po službenoj dužnosti ili na inicijativu fizičkog ili pravnog lica, a koja se ocijeni osnovanom, kako to propisuje član 16. stav 1. navedenog zakona

To znači, da su stranke u postupku Republička Komisija za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, kao organ sprovođenja zakona, kako to propisuje član 13. zakona i lice protiv kojeg se vodi postupak, a u konkretnom slučaju to je Župljanin Slobodana, koji je u opisano vrijeme istovremeno bio savjetnik Predsjednika Republike Srpske i predsjednik Udruženja „Organizacija starješina vojske Republike Srpske“, koje udruženje se finansira iz budžeta Republike Srpske u iznosu većem od 100.000,00 KM.

Može se zaključiti da je tužilac lice iz člana 16. stav 1. zakona, odnosno podnosilac prijave (inicijator postupka), s tim da postupak provodi Republička Komisija za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, u skladu sa ovlašćenjima, koja nakon provedenog postupka donosi odgovarajuću odluku, na koju se može izjaviti žalba, u smislu člana 17. stav 1. zakona, odnosno pokrenuti

upravni spor, u smislu člana 17. stav 6. zakona, ali samo od strane lica protiv kojeg se vodio predmetni postupak, i ukoliko to lice nije zadovoljno odlukom koja je donesena, što je u konkretnom slučaju Župljanin Slobodan.

Stoga, tuženoj nije ni ostalo ništa drugo nego da žalbu tužioca izjavljenu protiv rješenja Republičke Komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske od 27.12.2023. godine, odbaci kao izjavljenu od strane neovlašćenog lica, u smislu člana 224. stav 1. ZOUP, u vezi s članom 16. stav 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, obzirom da tužilac nije stranka u postupku, u smislu člana 38. ZOUP, jer je postupak vođen protiv Župljanin Slobodana, i u kojem postupku je utvrđeno da se imenovani ne nalazi u sukobu interesa, tako da se tužba ukazuje bez osnova.

Kako ni ostali navodi tužbe nisu, niti mogu biti od uticaja na drugačije odlučivanje, to je ovu tužbu valjalo odbiti kao neosnovanu, na osnovu ovlaštenja iz člana 31. stav 1. i 2. ZUS.

Odbije je zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora, budući da je izgubio spor, jer pravo na naknadu troškova upravnog spora, na teret suprotne strane, shodno odredbi člana 49a) ZUS, pripada samo onoj stranci koja uspije u sporu, što kod tužioca nije slučaj.

ZAPISNIČAR
Balaban Sjetlana

SUDIJA
Stamenić Darko

